

VISU ZEMJU PROLETĀRIEJI, SAVIENOJETIES!

LENIUNA KĀRROGS

LATVIJAS KOMUNISTIKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 3 (5542)

Ceturtdien, 1987. gada 8. janvāri

Maksā 3 kap.

ŠODIEN NUMURĀ:

♦ Intervija ar Latvijas KP rajona komitejas pirmo sekretāru V. Solovjovu.
2. lappuse

♦ Trīs viedokļi par vienu ražošanas situāciju.
2. — 3. lappuse

♦ Salatēva novēlējumi preiļiešiem.
4. lappuse

Oškalna kolhoza kolektīva sociālistiskās saistības 1987. gadam

Istenojot PSKP XXVII kongresa, tam sekojošo PSKP Centrālās Komitejas plēnumu lēmušus un gatavojoties godam sagaidīt Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienai, Oškalna kolhoza kolektīvs uzņemas šādas sociālistiskās saistības:

AUGKOPIBA

Paaugstinot zemkopības kultūru, pilnveidojot sējumu struktūru, ieviešot graudu audzēšanā intensīvo tehnoloģiju (šādi strādās 675 hektāru platībā), efektīvi izmantojot organisko un minerālmēslojumu, iegūt rāzu no katras hektāra (centners): graudi — 26, kartupeļi — 175, linšķiedra — 5, siens no ilggadīgajiem zālājiem — 42, lopbarības saknes — 320. Sarāzot (tonnas) graudus — 6 750, kartupeļus — 700, linšķiedru — 110, sienu — 2 450, lopbarības saknes — 3 000, skābsienu — 3 750, skābarību — 5 900, zāles milktus — 150, ilggadīgo zālāju sēklas — 33. Pārdot valstij (tonnas) graudus — 1 100, kartupeļus — 240, linšķiedru — 100.

Intensīvi izmantot katru zemes hektāru, visus lauku darbus veikt

organizēti, optimālos agrotehniskajos terminos, tūrumus apsēt ar 1. un 2. klases sēklu.

Atjaunot kultivētās ganības 130 hektāru platībā, sagatavot ziemēšanas periodam 17,6 centnerus barības vienību katram nosacītajam liellopam.

Graudu un kartupeļu pārdošanas valstij plānus izpildīt līdz Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienai.

LOPKOPIBA

Palielinot lopu produktivitāti, efektīvi izmantojot lopbarību, pilnīgojot ganāmpulka atražošanu, ieviešot ražošanā zinātnes un pirmsmītis pieredes sasniegumus, kāpīnāt piena un galas ražošanu. Panākt, lai liellopu realizācijas vidējais svars būtu vismaz 450 kilogrami, lai vismaz 95 procentus nobarojamo jaunlopu pārdotu atbilstošus augstākajai nobarojuma kategorijai. No vienas govs vidēji izslaukt ne mazāk par 3 750 kilogramiem piena, no katrām simt goviem iegūt vidēji 86 telus. Panākt, lai nobarojamo jaunlopu dzīvvara pieaugums diennakti būtu vismaz 870 gramu, cūkām — 500 gramu. No katras vaislas cūkas ie-

gūt vidēji 19,5 sīvenus, no vienmetiena sīvēnmātes — 8 sīvenus.

Saražot 4 950 tonnu piena, 910 tonnu gaļas un 8,5 miljonus olu. Pārdot valstij 6 200 tonnu piena, 1 152 tonnas gaļas un 8,3 miljonus olu.

90 procentu piena realizēt atbilstošu pirmajai šķirai. Uz 100 hektāriem lauksaimnieciski izmantojamās zemes vidēji saražot 800 centneru piena un 147 centnerus gaļas.

MEHANIZACIJA

Lai sekmiņi izpildītu lauksaimniecības produktu ražošanas uzdevumus un dotu reālu ieguldījumu Pārtikas programmas realizēšanā, kolhoza mehanizatori un inženieritehniskie darbinieki apņemas:

visu augstes apstrādes un sējas tehniku sagatavot darbam līdz 1987. gada 21. janvārim, lopbarības sagatavošanas tehniku — līdz 25. aprīlim, graudu kombainus — līdz 25. maijam, kartupeļu, linu un biešu novākšanas kombainus — līdz 25. jūlijam, kaltes un graudu pirmapstrādes punktus — līdz 23. jūnijam;

mehanizēti novākt 95 procentus linu un 90 procentus kartupeļu;

ietaupīt 5 tonnas dīzeldegvielas un 4 tonnas benzīna;

ražošanā ieviest vismaz divus racionalizācijas priekšlikumus, kas dotu apmēram 5 000 rubļu lielu ekonomisko efektu.

CELTNIECIBA

Kapitāli izremontēt Stikānu un Gulbīnsku fermas, rekonstruēt Mālīnielu graudu kalti, pabeigt Rušenieku graudu noliktaus celtniecību un kolhoza ciemata inženiertūku izbūvi, sākt celtniekupalīgražošanas bāzes būvniecību un kolhoza ciemata labiekārtīšanas darbus, uzceļt piecas viendzīvokļa mājas, Istenot pasākumus kolhoza gazificēšanai, rekonstruēt ceļa posmu Rožupe — Gulbīnski.

KULTŪRMASU DARBS

Celt lopkopības darbinieku un mehanizatoru kvalifikāciju un šajā nolukā sagatavot 5 pirmās klasses, 6 otrs klasses un 3 trešās klasses mehanizatorus, 3 pirmās klasses lopkopības meistarus un 6 lopkopības meistarus.

Pilnveldot māksliniecisko pašdarbību, galveno vērību veltot saturīgai brīvā laika pavadīšanai. Saimniecībā darbos jauniešu deju kolektīvs, meiteņu ansamblis, sieviešu etnogrāfiskais ansamblis, bērnu un pieaugušo dramatiskie kolektīvi, dailesstāju pulciņš, vokāli instrumentālais ansamblis.

Darbības Lielā Tēvijas kara veterānu klubs.

Turpināsim un pilnveidosim cīmā un kolhozā ieviestās sažīves tradīcijas. Notiks bērnības un pilngadības svētki, pirmās padomju pases svētki, būsdarba un kara veterānu godināšana, jauno strādnieku svētki, ražas svētki, sporta svētki un citi pasākumi.

Panākt masveidību fiziskās kultūras un sporta nodarbibās, sistemātiski trenēties un piedalīties sacensībās.

Miera fonda pārskaitīt vienā darbdienā nopeinītos līdzekļus.

Turpināt sociālistisko sacensību ar Maskavas apgabala Možaiskas rajona padomju saimniecības «Krasnij Baltijec» un Preiļu rajona K. Markska kolhoza kolektīviem.

Darbi mežā sokas

Ziemā, kad lauku jaudīm vairāk brīva laika, mēs savā saimniecībā noleām, ka tagad efektīvāk jāpāstrādā malkas sagatavošanā. Izveidotas divas mežcītēju brigādes, kurās strādā mežziņa Pētera Džerīna vadībā. Viņi, siltāk saģērbusies, ik dienas dadas uz cīrsmām, un darbās vienām sokas. Lai arī janvāra barīgais sals kniebīj vaigos un ir citas grūtības, viņu paveiktais meža darbos ar katru dienu palielinās. Jaunā gada pirmajās piecās darba dienās vini jau sagatavojāsi vairāk nekā 150 kubikmetrus malkas. Nākamajā ziemām būs nepieciešami divi tūkstoši kubikmetri malkas. Lielāko daļu no šī daudzuma plānojam sagatavot laikus — šajā gadā.

A. VJAKSE,
Raina kolhoza galvenais dispečers

Līvānu stikla fabrikas kolektīva sociālistiskās saistības 1987. gadam

plāna pejnas. Apgūt 116 jaunu izstrādājumu veidu ražošanu.

Par godu Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienai pārīsniegt desmit mēnešu plāna uzdevumus, saražojot preces par 50 tūkstošiem rubļu vairāk nekā paredzēts. 1987. gada uzdevumus izpildīt līdz 30. decembrim un saražot virsplāna produkciju par 75 tūkstošiem rubļu.

Virs plānotā par 1 procentu palielināt darba ražīgumu un nodrošināt visa ražošanas apjoma pieaugumu uz darba ražīguma paaugstināšanas rēķina. Ekonomējot materiālos resursus, par 0,5 procentiem salīdzinājumā ar plānoto samazināt produkcijas pāšizmaksu un tā iegūt 50 tūkstošus rubļu virsplāna pejnas.

Ar ietaupīto kurināmo, elek-

troenerģiju un materiāliem nostrādāt divas dienas. Virs pareizējā ietaupīt 160 tonnas kuriņāmā, 750 gigakalorijas siltumenerģijas, 100 tūkstošus kilovatstundu elektroenerģijas, kā arī 86 tonnas sodas, 14 tonnas sulfāta un 80 tonnas dolomīta.

Nodrošināt jaunās tehnikas ieviešanas plāna pirmsterpnā izpildīt un paredzēto 18. jaunu izstrādājumu vietā apgūt 25. jaunu izstrādājumus. Ražošanas efektivitātes un darba kvalitātes paaugstināšanas sabiedriskajā skatē panākt, lai no katriem 100 strādājošajiem tiktu saņemti vismaz 80 racionalizācijas priekšlikumi, kuru kopējam ekonomiskajam efektam gādā jāsasniedz 200 tūkstoši rubļi.

Ar vienotu darbnorikoju mu strādājošo skaitu palielināt līdz

93,9 procentiem. 1987. gada trešajā ceturksnī otrā ceha termosu iecirkni ieviest kolektīvo darbuzlēmumu. Ieviešot tehniski pamatootas smagā darba mehanizācijas normas, produkcijas darbītelpību samazināt par 1 000 normatīvajām stundām vairāk nekā paredzēts plānā. Salīdzinot ar 1986. gadu, par 1 procentu samazināt kadru mainību.

Sniegt palīdzību Rudzātu padomju saimniecībai un sezonas darbos tur nostrādāt 620 cilvēkiem. Ikvienam kolektīvam loceklim divas dienas nostrādāt pilsetas sociālajos un kultūras objektos.

Turpināt sociālistisko sacensību ar ražošanas apvienības «Latvijas stikls», Rīgas spoguļu rūpniecības un Možaiskas medicīnas instrumentu rūpniecības kolektīviem.

Rīgas ražošanas apvienība «Radiotehnika» ir viens no mūsu republikas pirmajiem uzņēmumiem, kur ieviesta produkcijas valsts pieņemšana.

Apvienības darba rezultāti daudzējādā ziņā būs atkarīgi no cilvēkiem, kuri pārbaudīs produkcijas kvalitāti, kā arī no viņu kompetenciema un principiālitātes. Jāatzīmē, ka apvienības kvalitātes dienests ir pareizi izpratni jauno darba formu un aktīvi izvērt ciešu sadarbību ar valsts pieņemšanas speciālistiem.

Rodas arī grūtības, jo pasākums ir jauns. Tāpēc ir svarīgi veikt izskaidrošanas darbu kolektīvā. «Radiotehnika» šis uzdevums uzticēts arodībiedrības un partijas organizācijām, cehu un iecirkņu priekšniekiem.

Apvienības konvejerus gadā atstāj vairāk nekā 2 miljoni daudzveidīgas radioproducīcijas vienību. Tur rāzo pircēju vidū popularitāti iemantojušos stereokompleksus, stereomagnetolas, akustiskās sistēmas, portatīvos radioaparātus un daudz ko citu. Komplektēšanas detalas apvienība sapēm no vairāk nekā 500 piegādātāju uzņēmumiem dažādās mūsu zemes pilsētās. Valsts pieņemšanai jānoskaidro, kāpēc daļai no izstrādājumiem ir zema kvalitāte, un jāpalīdz uzņēmumiem līdz minimumam samazināt no tirdzniecības organizācijām un pircējiem sapēmē reklamāciju skaitu.

ATTELĀ: — Vai ir ieviesta kārtība tehnoloģiskajā dokumentācijā? — vecākais valsts pieņemšanas pārstāvis Pēteris Ladnijs (pa labi) jautā transistoru radiouzvērēju cehu priekšnieka vietniekam Mihailam Kacam un meistaram Jurim Dellem.

V. LĪSICINA foto (LATINFORM)

**Partijas dzīve:
ideoloģiskais darbs**

Neizsīkstošs avots

RAJONA VADOŠO PARTIJAS DARBINIEKU TIKSANĀS AR RUPNIECĪBAS UZŅEMUMU UN LAUKU SAIMNIECIBU DARBALAUDIM PARKARTOŠANAS UN PAATRINAJUMA APSTĀKĻOS IEGUST JAUNAS IEZZIMES. ŠAJA SAKARIBA LAIKRAKSTA «LENNINA KAROGS» KORESPONDENTS PĀLUĐZA LATVIJAS KP RAJONA KOMITEJAS PIRMO SEKRETĀRU VIKTORU SOLOVJOVU ATBILDET UZ DAŽIEM JAUTAJUMIEM.

— Vispirms gribētos dzirdēt jūsu viedokli par to, kā norit šīs tilksanās, kādu efektu tās dod?

— Sāķu ar jautājuma otro daļu. Pastāvīgus kontaktus ar cilvēkiem es uzskatu par katru komunista garīgās augsmes neizsīkstošu avotu. Ipaši tie nepieciešami tiem partijas biedriem, kuri ienem vadošus amatus. Cītādi, kā saka, var atrauties no reālās dzīves.

Tāpēc partijas rajona komitejas sekretāri tagad regulāri dodas uz cehiem, uz rāzošanas iecirkniem, mehnāiskajām remontdarbnīcām, uz lopkopības fermām. Vārdu sakot, turp, kur strādā cilvēki. Seit viņi iepazīstas ar cilvēku darba apstākļiem, uzzinā viņu vajadzības, psiholoģisko mikroklimatu kolektīvos, runā ar darba darītājiem, kā mēdz teikt, no visas sirds. Jo oficiāla atmosfērā ne katrs cilvēks pateiks visu, kas viņam sāp. Turklāt atklāti un tieši acis. Bet savās darba vietās cilvēki, kuriem ir ko teikt, par to runā bez samusuma, kā prot. Un tas ir saprotams, jo ne velti saka: mājās arī sienas palīdz...

Jāpiebilst, ka tas palīdz arī mums, partijas darbiniekiem. Tiekties ar strādniekiem un kolhozniekiem viņu darba vietas, mēs labāk redzam savas klūmes ideoloģiskajā darbā, arī cilvēka faktora aktivizēšanā. Un neviens tilksanās nepalieki bez rezultāta. Būtiskākie ierosinājumi un kritiskās piezīmes rajona komitejas IV plēnumā, kad tika apspriesti PSKP Centrālā Komitejas Jūnija Plēnuma lēmumi, jūs kritizējāt nozaru nodaļu darbiniekus par to, ka viņi kūtri atsakās no novēcojušām partijas darba formām un metodēm, gausi pārkāto savu darbu...

— Saprotu, ko jūs gribat jaukt. Teišu atklāti: pārkātošās joprojām norit ne tā, ka mums gribētos. Joprojām liek sevi manit vecie paradumi un dažu bledru inertums akūtu jautājumu risināšanā. Tas, protams, mūs neapmierina. Vēl vairāk — liek būt uzmanīgiem, meklēt jaunus līdzekļus, lai efektīvāk ieteikmētu stāvokli uz vietām.

Sodienas prasības liek mums izvirzīt uzmanības priekšplānā savu darba kvalitātes, paaugstināšanas, sociālistiskās sacensības pilnveidošanas, politisko un ekonomisko mācību organizēšanas uzlabošanas jautājumus.

Par savu galveno uzdevumu partījas rajona komitejas birois un partījas rajona komitejas sekretāri uzskata pāatrināt partījas darba pārkātošanu atbilstoši PSKP XXVII kongresa prasībām, izvirzot šī darba centrā cilvēku.

G. LEDNOVS

— Varbūt, viņiem nepletiek laika? Kā jūs domājat?

Par audzināšanas centru nekluva...

30. DECEMBRI NOTIKA RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES IZPILDKOMITEJAS SEDE, KURA VIENS NO DIENAS KARTĪBAS JAUTAJUMIEM BIJA «PAR TRŪKUMIEM RAJONA PIONIERU NAMA DARBA».

Puišēju bariņš, kurš bija piemetis preti rajona patēriņtāju biedrības noliktvām uz bērnudārza apzīgojuma nogāzītes, būtu palicis pavism nepamanīts, ja vien viņi, izdzirduši gājēja solus, nebūtu jutušies tik apjuķuši, ko piedevā par vari cenzīslēpt. «Cik labi, tā nav ne skolotāja, ne arī mamma,» skaidrāk par skaidru bija izlasīts viņu sejās, kad nācēja bija aplūkota tuvāk, un nu jau nekautrējoties, tomēr zagšus apkārt lūkodamies, vilka ārā no kabatām rokas ar degošām cigaretēm un cīnā pie mutes. Sādi mazgadiņi pīpmāni nereti sastopami arī pilsetas parkā.

Pārāk didaktiski būtu novilkst paralēles starp iepriekš minēto sēdē izskatīto jautājumu un šiem lieliem vīru tēlotājiem, taču val izskatītajam jautājumam nav visciešakais sakars ar to, kas ir viņu starp mazu skolnieciņu, kurš ar savu pasaules izdibināšanas kārli visvairāk atgādina pastāvīgu jautājuma zīmi, un pukām, kam par interesantāko vietu ir kļuvusi iela un par labāko nodarbošanos — tieši tās, ko piaaugušie alīziedē. Diemžel šī vieta palikusi neaiņvīdīta, un gaužām tukšs ir ceļiņš līdz rajona pionieru namam. Ik dienas, acis izskatot, tā arī neieraudzīsiet skolēnu barīnus, kam būtu jāsteidzas uz šo māju. Tajā pašā laikā rajons kottedz republikā nebūt ne ar spīdošiem panākumiem pusaudžu audzināšanā.

Bet nu atgriezīsimies pie konkrētās 30. decembra sēdes. Darbu pionieru namā rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnēks M. Milailovs raksturoja šādi:

— Nelabvēlīga attieksme pret darbu. Nama vadītāja E. Baženova, kura šo pienākumu veic

nepilnu gadu, jau sākumā radīja sarežģījumus, ilgstoši nepārņemot lietas, par ko jau pēc darba pirmā mēneša saņēma rājieni. Līdz pat oktobrim nenotika pedagoģiskās padomes sēdes, kam jābūt reizi ceturksni, nebija izstrādāti un konkretizēti darbinieku pienākumi, kā arī pulcīnu vadītājiem darīmais, nebija darba plāna pionieru vasarai, kā arī pašreizējām Jaungada brīvdienām. Toties republikas Izglītības ministrija, partijas rajona komiteja, rajona tautas izglītības nodaļa saņēma garus sūtījumus, kas nosaucami vienkārši — sūdzības. Dabiski, ka tas sarežģīja attiecības ar kolektīvu, plus vadītājas birokrātiskais darba stils — rakstiskas vēstules darbiniekiem, uz kurām pieprasīts atbildēt tāpat rakstiski pa punktiem... Šādas darba atmosfēras logisks iznākums — vairāku darbinieku pašreiz uzrakstītie iesniegumi ar lūgumu atbrivot no darba. Pie visa tā negodīgi darba stundu pierakstījumi un attiecīgi saņemta nelikumīga samaksā.

Protams, esot pilnīgi objektīviem, nedrīkst noklusēt, ka aizvadītā gada Preilos notikušais Tautu draudzības skolēnu festivāls praktiski bija pionieru nama iecerēts un izloots. Nevar noliegāt ieguldījumu patiešām skaistajos jūnijā notikušo bērnu svētku un arī Zinību dienas, kas 1. septembrī pirmo reizi patiešām bija kļuvuši par skaitiņiem svētkiem, rīkošanā. Tomēr par šīm atsevišķajām reizēm maksāts ar pārāk dārgu cenu — ar vāju jo vāju ikdienas darbu, kurām tātu ir jābūt galvenajam. Praktiski pionieru nams nepilda savas funkcijas — nav kļuvis par jauno leniniešu idejiski politiskās audzināšanas centru.

Un veltīgi izpildkomitejas sēdē pionieru nama vadītāja centās

1941. gada pādīlās dienās. Fašistu ordas tuvojas mūsu Dzimtenes galvaspīlēstā Maskavai. Visa pasaule ar aizturētu elpu seko gigantisajai kaujai Maskavas pievārtē.

Savu leguldījumu vācu okupantu sagrāvē, ar kuru sākās krass lūzums otrā pasaules kara gaitā, deva arī tautas zemessargi. Tautas zemessardzes organizēšanas iniciatoru 1941. gada jūnija beigās bija galvaspīlēstās darbalaudis. Šo iniciatīvu atbalstīja partijas Centrālā Komiteja, bet Valsts Aizsardzības komiteja plēnēm lēmumi par tautas zemessargu divīziju izveidošanu. Tās laikā tika noformētas 12 sādas divīzijas. Kaujā par Maskavu kļuvašas par kadrū divīzijām, tās vēlāk sekਮiņi cīņījās visās Liepājas frontēs.

ATTELĀ: pie pieminekļa tautas zemessargiem Maskavā.
TASS fotohronika

Fatāls gadījums vai pašapmierinātības recidīvs?

Pirmais — Livānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta direktora VERNERA VEIDES viedoklis.

— Sodien pirms pusdienu pārraukuma, ap pulksten 12.00, pie manis kabinetā ierodas rajona laikraksta «Lenīna Karogs» korespondents un diezgan sadusmots, tikko stādījies priekšā, sāk stāstīt par to, ka manis vadīta uzņēmuma kadrū daļas priekšniece kategoriski atteikusies sniegt viņam, preses pārstāvam, nepieciešamo informāciju. Es personīgi uzskatu, ka kadru daļas priekšniece rīkojās pareizi. Var teikt — informāciju par kieģeļu un keramzīta ražošanas apjomiem mēs uzskatām par dienesta noslēpumu. Bez tam stālgāt pa cehu bez mūsu pārstāvju klātbūtnes šim cilvēkam nevajadzētu. Nezina drošības tehnikas noteikumus, var paklūt zem mašīnas, bet direktoram nāksies atbildēt. Vispār, lai korespondents jebkurā gadījumā liegriežas vispirms pie manis, stādās priekšā un pazīno, kas un kādā nolūkā viņam vajadzīgs, tad arī visu noskaidrosim...

Kas attiecas uz korespondenta priekšlikumu paskaidrot iemeslus, kuru dēļ nav izpildīts vienpads-

mit mēnešu plāns keramzīta izlaide un tā realizācijā, tad pats labprāt uzņemos šo pienākumu. Jā, tas ir ārkārtējs gadījums, var pat droši apgalvot — fatāls gadījums, tas ir — nelīdzīgums. Mūsu keramzīta cehs (tā kolektīvā 140 cilvēku, no tiem 102 aizņemti pamatražošanā) atrodas Daugavpils rajona, Nīcgailes ciemā. Kā paši saprotat, tālu no būvmateriālu un konstrukciju kombināta bāzes. Sākot ar septembrī, bija ieplānots keramzīta ražošanas līnijas tehnoloģisko iekārtu kārtējais remonts. Tā īstenošanu apgrūtināja tas, ka Livānu pārvietojamā mehanizētā kolonna būvē šeit mūsu uzņēmumam paredzētu otru keramzīta ražošanas līniju. Sakarā ar to zināmā mērā nācās izdarīt tehnoloģiskas izmaiņas pirmajā līnijā, piemēram, gaisa padevi apdedzināšanas krāsnī. Un tad notika kaut kas neticams. Keramzīts nesāka uzrūgt, kā tam vajadzēja notikt pēc tehnoloģijas, radās zudumi tā iziaides apjomā. Lielā sekōjošā: ievadot apdedzināšanas krāsnī 6 — 7 kubikmetrus keramzīta, pēc apdedzināšanas jāiegūst ne mazāk kā 10 kubikmetrus šī materiāla. Mēs vairs

nesanēmām šo papilddevu.

Te nu visi sākās uztraukties: gan keramzīta ceħā un attiecīgajos mūsu kombināta dienestos un nodaļas, gan arī ražošanas apvienībā Rīgā. Tas arī saprotams: netika izpildīti mēnešu plāni uzdevumi. Lūk, pēdējie rādītāji. Vienpadzīmēt mēnešu plāna paredzēts saražot 58 520 kubikmetrus keramzīta (gada plāns — 64 600 kubikmetri), bet mēs ieguvām tikai 57 900 kubikmetrus šīs produkcijas. Protams, tūlīt radās jautājums, kam (lai tas neatasaikots sevišķi sāpīgi) turpmāk neiegādāt keramzītu. Adresātus noteicām, «apbēdinot» pirmām kārtām vietējo ražošanu, vairākus republikas kolhozus un dažus uzņēmumus.

Nācās izlemt arī otru jautājumu — pēc iespējas ātrāk noskaidrot un novērst cēlonus, kas izraisīja tehnoloģiskā procesa izmaiņas. Savās mājās pietiekami zinošus speciālistus neatradām, nācās lūgt Kuibīševas Keramzīta zinātniski pētnieciskā institūta darbinieku palīdzību. No turienes pie mums atsūtīja divus pieredzēs bagātus iekārtu regulētājus. Viņi ilgi pūlējās, mainīja gaisa paderves shēmas, vārstuļus, regulato-

rus, formu liesmai, kura sasniedz pat astoņu metru augstumu. Uz trim dienām apstādinājām keramzīta ražošanu, kamēr stāvoklis beidzot uzlabojās. Tagad dienākti 196 kubikmetru vietā ražojam 200 kubikmetrus keramzīta.

Korespondents pūlējās noskaidrot, kurš īsti vainojams pie šī negadījuma. Es vainoju pašu ne-gadījumu, nevis konkrētas uzņēmuma amatpersonas. Inženiertekhniskais dienests kombinātā stiprs. Ir sekmīgi atrisināti arī grūtāki jautājumi. Varbūt šajā ekstrēmajā situācijā varēja paliecināt keramzīta ražošanu par 10 — 15 kubikmetriem diennaktī? Šai ziņā pārmetums jāizsaka. Nīcgailes keramzīta ceħa priekšniekiem Pāvelam Kaptjugam par neprecīzu ražošanas organizāciju sarežģītos apstākļos. Par saskanotības trūkumu un pielautajām neizdarībām varētu alzādīt arī kombināta direktora vietniekam kapitālās celtniecības jautājumos Vilkoram Silovam, kombināta galvenajam mēhānikim Ansim Smirnovam.

Otrs — Nīcgailes keramzīta ceħa priekšnieka PĀVELA KAP-TJUGA viedoklis. — Es personīgi no žurnālistiem neko neslēpju. Varat at-

Trīs
viedokli
par
vienu
ražošanas
situāciju

VIENMĒR CILVĒKU VIDŪ

Kad ciemu un pilsētu Tautas deputātu padomju izpildkomitejās iznāk runāt par to darbības pārkātošanu atbilstoši partijas un valdības dokumentos izteiktajām prasībām, pastāvīgi nāk prātā doma: «Papīru par pārkātošanos daudz. Bet darbi, kur tad darbī?» Un tikai uzstājīgi virzot sarunu pareizās sledēs, reizumis var «pieķūt» arī konkrētiem darbiem. Lai gan, jāatzīst, tas izdodas ne katrai un ne ar katu sarunbiedru.

Turpretī ar Aizkalnes ciema padomes deputātu Jāni Romanovski mūsu saruna par pārkātošanos tiešām izvērtās nopietna un lietišķa. Jo J. Romanovskis pirmām kārtām pats ir aktīvs pārkātošanas darba atbalstītājs. Daudzās lietās, šķiet, viņam pārkātošanas nemaz nav nepieciešama — tik lielā mērā deputāta uzskati atbilst laika prasībām.

Teiksim, pārkātošanos darbā šodien nevar panākt, neleauzinot

cilvēkā darba mīlestību. Vai Jānis Romanovskis nācās «ieaudzināt» sevi šo mīlestību, šo radošo pieeju savam darbam? Drīzāk gan šāds jautājums viņam pat domās nerādās, jo Jānis pēc savas iekšējās būtbās ir cilvēks, kurš nevar iedomāties savu dzīvi

nieks. Sis kolhozs ir samērā viendevēja saimniecība, tomēr gadu no gada tā kļūst spēcīgā. Un Jānis Romanovskis saimniecības ekonomiskajā nostiprināšanā ir siksīgs.

— Vinš laikam katru rītu celas agrāk nekā pārējie kolho-

Deputāti un pārkātošanās

bez darbošanās cilvēku labā.

Nedaudz ieskicēšu viņa biogrāfiju. Dzimis 1940. gadā mūsu rajonā, Aizkalnes ciema Kalvānā sādžā. Kopš bērnības radināts darbam. Audzis lielā ģimenē, kurā bija četri bērni. Aizkalnē beidzis septingadīgo skolu, vēlāk mācījies Višķu sovhoztechnikumā, kur apguvis agronomu profesiju. Pēc tam trīs gadus strādājis Preili starprajonu sēklkopības stacijā. Tagad nu jau daudzus gadus viņš ir Raina kolhoza pirmā iecirkņa priek-

nieki. Un kur cilvēkam rodas tik daudz spēka? — tā par J. Romanovski telcā viņa darbabiedri.

Un bija jātic. Sodien ne jau katru kolhozo iecirkņa priekšnieku cilvēki izraugās par pārstāvi vītejā Tautas deputātu padomē. J. Romanovskis šāda uzticība parādīta — un viņš to attaisno ar savu darbu. Būdamas nozīmīga ražošanas posma vadītājs, Jānis cīnās pret nekārtībām, bezsaimniecīkumam katrreiz liekot vreti savu gribu, energiju, tiekšanos pēc plānveidības. Savlai-

Apmēram tāds ir sākums Preili rajona sadzīves pakalpojumu kombināta administrācijas rakstītājām oficiālajām atbildēm uz vēstulem — sūdzībām, kuras reizumis tomēr tiek saņemtas. Vēl aizvien tiek izteiktī pārētumi sadzīves pakalpojumu dienestam, un tam ir savi iemesli: ne visi izjūt pietiekamu atbildību par veiklā darba kvalitāti, dažreiz kombināta darba kolektīvos nākas «pacīst» arī tādus cilvēkus, kuriem patiesībā te nebūtu istā vieta. Un cēlonis tam — kadru nokomplektēšana, kas nebūt nav iestenota par 100 procentiem. Ir ne mazums grūtību, kas saistītas ar trūkumiem materiāli tehniskās apgādes darbā: nav nepieciešamo iekārtu, ražošanas laukumu un tā tālāk.

— Vai par kvalitāti nevarētu pastāstīt konkrētāk? — tā jauna gada prieķīvākā mūsu korespondents jautāja Preili rajona sadzīves pakalpojumu kombināta direktoram VILHELMAM VELECKIM.

— Var, — atbildēja vadītājs. — Trūkumi apkalpošanas darbā mūems pagaidām ir, un mēs tos neslēpjām. Tieši otrādi, cēnāmies pēc iespējas plašāk darīt tos zināmus, lai ar laiku šos trūkumus izskaustu pilnīgi. Par dažu mūsu darbinieku uzvedību cilvēki izsaka patiesā pamatotu sašutumu.

Piemēram, labi atceros tā vēstuli (tās autors — mūsu klients Drugoveiko), kurā bija izteikta sūdzība par Preili frizētavas nekvalitatīvu darbu. Autors rakstīja: «Pēdējā laikā es trīs reizes mēģināju atrast iespēju apcirpt matus, taču tas neizdevās garo rindu dēļ. Beidzot ierados frizē-

tavā kādā svētdienā plkst. 12.00, sanēmu čeku. Te man uzprasa: ar odekolu vai bēz? Sanēmu čeku par 80 kapeikām, turpretī divi citi neatlaicīgi atteicās no odekolona. Vairāk klientu nebija. Aiz vīriešu zāles sienas varēja dzirdēt meistaru balsis, taču mus

Tomēr ar administratīviem so diem vien stāvokļa uzlabošanos nepanākt. Tāpēc tiek pastiprināts audzināšanas darbs, cēnāmies pilnveidot savu darbību, pielietojot ekonomisko eksperimentu.

— Kas jauns jums ir podo mā, lai sekmiņi turpinātu cīnu

Kā mūs apkalpo?

„Jūs mums sūdzējāties...“

neviens neapkalpoja. Vēlak pazi noja, ka jāejot pudsienot. Paklai nojis pa pilsētu, atkal atgriezos frizētavā, kur nu jau bija daudz cilvēku. Atdevu čeku atpakaļ. Līdzīgi gadījumi sastopami samērā bieži. Kādreiz es nosēdēju rīndā 1 stundu 20 minūtes, gan drīz sagaidīju savu kārtu, bet meistari paziņoja, ka dadas Jau mājās, kaut gan līdz darba laika beigām vēl bija 20 minūtes...».

Lūk, šāda vēstule. Fakti rada sašutumu. Visi vainigie, ieskaidot frizeres K. Mihailovu, D. Petrovu, D. Volonti, pienēmēju O. Zilinskai, sodīti. Tīkpat nopietni izskatījām arī faktus, kas pierāda sadzīves pakalpojumu kombināta velas izmazgāšanas punkta (Preilos, Jelgavas ielā) pienēmējas H. Romanovskas vānu — darba režīma pārkāpšanu. Vēl arvien slikti apkalpo klientus, neizpilda pasūtījumus noteiktajā terminā vai pat pieļauj darbā brāķi arī Līvānu apavu remontdarbīcu (brigadieris A. Jakimovičs). Sadzīves pakalpojumu kombināta mēbeļu cehs (prieķīvākās M. Silovs) un citi dienesti. Par dažādiem pārkāpumiem 1986. gadā nācās sōdit pavisam apmēram 20 mūsu darbiniekus.

sālsina savu darba laiku. Pastāvot labākai darba organizācijai, mēs varētu ik diennakti (pat saņēmējus apstākļos) palielināt keramzīta faktisko izlaidi par 10 — 15 kubikmetriem.

Piebildīšu, ka, nenemot vērā mūsu domas un pretēji veselajam saprātam, keramzīta ceha partijas organizācija (tajā ir desmit komunisti) nezin kāpēc ar pirmorganizācijas tiesībām ieklauta Daugavpils rajona partijas organizācijas sastāvā. Tas nozīme, ka komunisti pilda partijas Daugavpils rajona komitejas norādījumus, bet ceha administrācija — kombināta vadības rīkojumus. Protams, mūs neaicinā uz kombināta noteikojām partijas saulītām, mēs neesam informēti par kombinātam veicamajiem uzdevumiem, partijas organizācija nevar pilnā balsī ierosināt apspriest ceha problēmas kombināta mērogā. Turklat daudz laika mūs īzaudī, braucot te uz Daugavpili, te uz Līvāniem, lai saskanotu visdažādākos jautājumus.

Trešais — laikraksta «Lēnina Karogs» redakcijas nodalas vadītāja ZENONA BURIJA viedoklis.

— Un tā, fatāla neizbēgamība grau plāna izpildi? Šāda versija pilnībā apmierina būvmateriālu un konstrukciju kombināta vadību. Taču mums, raugoties no ob-

par kvalitātes uzlabošanu arī 1987. gada?

— Ceram, ka daudz ko dos līgumsistēma. Sadzīves pakalpojumu kombināta administrācija no vienas puses un frizeru pakalpojumu dienests no otras puses jau noslēguši šādu līgumu, un tas stājās spēkā ar 1987. gada 1. janvāri. Šī līguma būtība šāda: kolektīvs apnemas dot kombinātam noteiktu ienākumu summu un neizraisīt sūdzības; kombināts savukārt apnemas pildīt noteikumus par ražošanas apgādāšanu ar visu nepieciešamo.

— Bet ja sūdzības tomēr būs?

— Tad šīs kolektīvs maksās 50 rubļus soda naudas no darba algas fonda.

— Un ja sūdzību nebūs?

— Lūk, tas arī ir izdevīgi koletīvam. Frizētavai tad būs liekās klientu pieplūdums. Tātad lielāki būs arī ienākumi par sniegtaijiem pakalpojumiem. Atcerēsimies, ka pakalpojumu dienests dos kombināta kopējā kasētikai pilnīgi noteiktu daļu no saviem ienākumiem. Pāri palikusi summa nonāks šī kolektīva darba algas fonda.

jektivitātes viedokļa, tas neliekas pareizi. Kaut arī inženierdieneši kombinātā, kā patiesi ir pārliecīnāts uzņēmuma direktors, ir stiprs, atlausīmies to apsaubīt. Ja reiz ārkārtējais gadījums ieprīk netika paredzēts, tātad inženieri kaut kur tomēr pieļāva klūdu. Un ir pēdējais laiks padomāt par nākotni. Kombināta vadības aizbūdināšanās ar notikušā fatalismu sevišķi kaitīga kļūst pašreizējos apstākļos, kad valstī notiek pārkātošanās. Neiegādājot produkciju, acīmredzot, nodarīti zaudējumi ne tikai kolhoziem, kuri nesānēmuši ienākumi. Tas, ka nav izpildīts plāns svarīga rādītājā, uz dažiem mazāk apzinīgiem keramzīta ceha darbiniekiem ledarbojās dezorganizēši. Vieni, nesānēmuši prēmiju, nolaida rokas, citi sākā pārkāpt darba un tehnoloģisko disciplīnu. Taču jo sevišķu remēri rada tas, kā pārkātošanās apstākļos rodas ilūzija, ka par plāna neizpildi atbildīgās amatpersonas var palikti nesodītas. Tā tas nav un nevar būt.

Bez šaubām, notikušo zināmā mērā letekmēja arī tas, ka ceha partijas organizācijas struktūra ir nepārdomāta, komunisti strādā viena partijas posmā, par ražošanu atbildīgiem darbiniekiem — citā.

Tagad nedaudz par vēl vienu faktu — avīzes pārstāvīm netika

cīgi jāizved kūtsmēslī uz lauka, jāsagatavo siens un cita lopbarība, jādod labs mēslojums tirumiem, tie rūpīgi jāuzar, laikus un bez zudumiem jānovāc raža. Vai nu mazums laukos darbu?

Nesen notika Aizkalnes ciema Tautas deputātu padomes sesija, kuru vadīja Jānis Romanovskis. Un saruna uzreiz kļuva nopietna — par attīstības perspektīvām ciema padomei pakļautajā teritorijā, dzimtībā kolhozā. Darbu un ieceru, izrādās, ir milzums: lauku auglības paaugstināšanā, lopkopības kompleksu atdeves palielināšanā, celtniecībā, tirdzniecībā, kā arī daudzās citās laukus dzīves sfērās. Deputāts ir cieši pārliecīnāts: jo bagātāks būs kolhozs, jo vairāk saimniecība varēs dot arī ciema ekonomiskajā un sociālajā attīstībā. Tiekties ar vēlētājiem, J. Romanovskis pārliecinoši viņiem stāsta par šiem jautājumiem. Gan ar darbiem, gan ar personisko paraugu deputāts agītē par labu godīgām, augstrāžīgām darbam. Un viņa vārdiem cilvēki tic, jo tie vienmēr ir sirsniņi, uzticību

modinoši, teiktās — pārbaudīts arī praksē.

Ne vien vienmēr deputāts atrādis laiku, lai sapulcinātu savus vēlētājus kolhoza klubā, lai mieži parunātos par darāmo. Bieži vien šī parunāšanās notiek fermā, uz laukā.

— Teklai — vēršas J. Romanovskis, piemēram, pie pensiōnāres Dzenes. — Atceries, novembrī mēģināju tevi pierunāt kaut uz neilgu laiku ziņām piecas 16 zirgus fermā «Raipole»? Paldies, ka neatteici, paklausīji. Bet man gribētos uzzināt, lūk, ko: kādu palīdzību tu vēlētu sanemt no ciema izpildkomitejas vai arī no kolhoza vadības? Saki to savlaicīgi — pieprasīto darīšu zināmu priekšniecībai. Arī citi pensionāri daudz ko lūdz — tā mēs varēsim izpildkomitejas sēdē apspriest visas izvirzītās prasības.

Un varat būt droši — J. Romanovskis savus solījumus neaizmirs. Arī tas atbilst mūsu šodienas prasībām.

B. ZERNOVS

Darba vieta — Arktika

MURMANSKA. Motorkugis «Viktor Tkačov» kļuvis par pirmo kuģi, kas atklājis jaunu gada ziemas navigāciju Arktikas rietumu sektorā. Atomledlauža «Arktika» pavadībā tās sācis sturmēt ledājus Novaja Zemļas rajonā. Tam pretī no Dudinkas atomledlauža «Rossija» ved divus kuģus ar vara un nikela rūdu, kas paredzēta Kolas pussalas metalurgijas uzņēmumam. Pateicoties tam, ka mūsu zemes ledlaužu flote papildinājusies ar jaudiņiem atomledlaužiem, navigācija šajā ziemeljūras ceļa iecirknī rit augu gadu.

TASS

sniegta informācija. Kāds tam iemesls? Vai vadītāja piesardzība neļaut darīt atklātā zināmu nevajadzīgu informāciju? Neuztīcība padotajiem? Pašu padoto nespēja rikoties — kādēl tad vienēm uzticēti tik atbildīgi pieņākumi? Kas var būt slēpjams no preses, no avīzes, kas ir partijas rajona komitejas orgāns? Keramzīts un ķieģelis, ko rāzo kombināts, nav tādi kodollādiņi. Vārdu sakot, laikraksta korespondentam neizdevās nezaudējot objektivitāti, izanalizēt reklāmājās un direktora pavēlēs par plānu neizpildītās faktūs. Tāpat neizdevās arī saņemt objektīvu informāciju par to, kā soditi vārniegie, kuri izdarījuši dažādus ražošanas rakstura pārkāpumus.

Un visbeidzot. Mūsu korespondences virsrakstā izmantoti divi svešvārdi — fatalisms un recidīvs. Blakus tiem būtu mīnams arī tāds vārds kā ATBILDIJA. Neaizmirsim, ka šīm vārdam ir divas leksikas nozīmes. Pirmai — izjust atbildību par uzticēto lietu, būt noskanotam strādāt ar maksimālo atdevi. Un otra — konkrēti atbildēt par savu rīcību. Minētajā gadījumā nav ievērota ne viena, ne otra prasība. Un ierakstīsim to nevis uzņēmuma aktivā, bet gan pasīvā.

Padomju saimniecība «Ušakovs» pirms termīna izpildīja pīļu ražošanas qāda plānu, pateicoties tieši vīriešu darbam fermās.

ATTĒLA: komjaunietis N. Trašutins pirms pīļu ražošanas qāda plānu, pateicoties tieši vīriešu darbam fermās.

TASS fotochronika

Ziema laukos.

K. GAILUMA foto

SALATEĀVA NOVĒLĒJUMI

jeb kā Preiļos Jaungadu svīnēja

Kur nu vēl krāšnāku vecā gada nogali un jaunā gada sākumu kā šogad! Sniegotās egles baltā rotā, saulainās dienas ienesa spīrgtumus gan dabā, gan cilvēkos. Ari Jaungada skaistule — egle Preiļu centrā — bija klāt, gaidot savu kārtu rotāšanai un Salateāva apcieš mojuviem. Starp citu, Preiļus šogad apciemoja vairāki Salateāvi. Vienam no viņiem lūdzām izteikt savus vēlējumus. Lūk, ko viņš sacīja:

— Pabiju daudzās pilsētās un ciemos, kultūras iestādēs. Daudzas egles redzēju, ar bērniem un pieaugušajiem aprūnājos. dāvanas atnesu. Visur biju gādīts, milēts, labi uzņemts, aicināts ciemoties nākamgad. Bet preliešiem gribu teikt patiesību acis (tā tas tagad pieņemts ari Salateāvu aprindā). Jūsu pilsētā jutus mazliet vīlies.

Mums, Salavečiem, ar to vien, ka egle ir skaisti izrotāta, ka bērni gaida un sagaida dāvanas, ir par maz. Vajag, lai visiem būtu jautri, omulgi, lai garšīgu «mantu» netrūktu gan mūsu ciemos, gan jūsu veikalos. Cītādi iznāk tā, kā tas bija pie jūsu pilsētas lielās egles. Manā māsa šis tas gan bija... Taču paši saprotiet, ka Salateātis nav nekāds miljonārs, pat ne konditorejas ceha vai tirdzniecības bāzes saimnieks, kurš varētu paciēnāt visus preliešus ar pēperkoku sīrdim vai ko tamīdzīgu. Skaisītas gan bija jūsu Sniegbalītes,

taču viņu «dāvanu» maisini, ko piedāvaja pircējiem, bija tik plāni, tik plāni un ikdieniški. Bet centra gastronomijas veikals vēl tukšāks nekā ikdienā (garām-braucot esmu ievērojis). Nu, nekāda svētku izjūtas!

Tā vizināšanās ar zirgiem, raganīnu vilkšanā gan bija laba lieta un bērniem sagādāja tīkamus brīžus. Diemžel jautru, patīkamu un interesantu atrakciju pietrūka mana vecuma un mazliet jaunākiem preliešiem. Ai, kā šādā reizē noderētu plaša tirgošanās ar siltiem cīšiniekiem, kafiju vai ko. Tamīdzīgu! Jo tad, kad vēders silts, arī sīrds dzied!

Ar dejošanu arī bija kā bija. Domāju, ka jūsu muzikanti taupa sevi Vecgada ballei rajona kultūras namā. Sak, mēs ar Sniegbalīti vismaz tur kārtīgi izločīsim kājas. Bet — ja neveicas, tad neveicas! Diskopukas vien tur muzicēja (tāpat kā parasta brīvdienās). Nu, absolūti nekāda karnevāla!

Zāle neizdekorēta, gaitenis — tāpat. It kā Preiļos vairs nebūtu ne mākslinieku, ne kultūras darba organizatoru. Atminos vecos labos laikus, kad Vecgada un Jaungada sarīkojumos šī pat zāle bija kā pasaku valstība. Kad divi ansamblī nakts ballē spēlēja un pārtraukumos klāt nāca arī diskotēka. Tā tik bija ballēšanās! Un kur vēl masku

balles, Jaungada sarīkojums pilnētas bērniem.

Izrādās, ka manam «kolēgim», kurš piedalījās sarīkojumos bērniem, arī rajona kultūras nama apmeklēšana šogad neizraisījusi nekādas emocijas. Acīmredzot, mazajiem preliešiem tāpat. Žēl, ka, braucot uz Preiļiem, nebiju salauzis kārtīgu bunti žagaru. Ai, kā derētu vienu otru izpērt, ai, kā derētu sapurināt tos, kuriem jārūpējas par atpūtas organizēšanu.

Skatīju, kā citur Jaungadu svīnē. Uz kultūras namu iet visa ģimene. Un visiem tur ir ko darīt. Sava vieta spēlēm un rotālām ierādīta bērniem (teiksim, kultūras nama mazā zāle), sava vieta — vecākajai pauaudzei. Pat neliela bufetīte ar Jaungada kokteilīem citur nav «problēma».

Nē, mīlie draugi, tā tā lieta nelet. Ja paši netiekat galā, tad lūdziez palīdzību mums. Sarūnāšu ar brālīem Ziemeļos. Lai atsūta Laimes lāci. Izvadāsim pa pilsētu, varbūt palīdzēs. Varbūt rākamgad pat Preiļi ietērpies Jaungada rotā, ar izdekorētēm skatlogiem. Jaungada ugunim un citām dekorācijām. Ja ne, tad dzīvojat, kā zināt. Mēs, Salaveči, citgad pie jums nebrauksim. Ja nebrauksim mēs, arī Sniegbalīties jūs neapciemos.

Salateāva stāstījumu pierakstija V. SARMA

Ieskats skijoringa kalendārā

Sākoties ziemai, daudziem rodas vēlēšanās nodarboties ar skijoringu (aizmotora slēpošana) — ar visiem motociklu un mopēdu vadītājiem un slēpju īpašniekiem brīvi pieejamo sporta veidu. Republikas skijoringa komiteja pēc sanemtājiem pieteikumiem šai sezonai ir sastādījuši plašu sacensību kalendāru. Iepazīstināšu ar to Preiļu rajona sporta draugus un arī tos, kuri, cerams, papildinās skijoringu pulku, jo labs piemērs, kā pievērsties šim sporta veidam, preliešiem nav tālu jāmeklē — vienas no republikā spēcīgākajām komandām darbojas Krāslavā. Skaitā Višķos, Zasā.

Zālesti ievadis DOSAAF 60. gadadienai veltīto sacensību sēriju — 10. janvāri. Pēc tam sacensības (draudzības) notiks Diklos (17. janvāri), Penkulē (18. janvāri), Mālpilī (24. janvāri), Ligatnē (25. janvāri).

Februāri paredzētas tikai divas draudzības sacensības (1. februāri — Saldū un 15. februāri — Alūksnē), bet būs daudz augstākās ligas maču, kuros bez draudzības sacensībās nopelnītās vīrmās sporta klasēs uz starta netik. Cēsis 8. februāri notiks republikas «Vārpas» meistarsacīkstes.

Saldū 14. un 15. februāri — rajonu komandu un individuālais čempionāts, Lielvārde 21. februāri — Baltijas čempionāts, bet Bauskas rajona kolhoza «Uzvara» Mūsas trasē — Čehoslovakijas «MOTOKOV» (motociklu un laukaimniecības tehnikas piegādātāja mūsu valstij) kausa izcīna komandām, kurā piedalīsies arī čehu draugi. Balvīs 28. februāri paredzēta laikraksta «Sovetskaja molodjož» balvas izcīna pusaudžu un pieaugušo komandām. Martī skijorings priečēs skatītājus Kazdangā (1. martā), Skaitā un Vestienā (7. martā), Jaunlaicē (8. martā), kolhoza «Nākotne» balvas izcīna), bet sezonas noslēgumā būs 53. polārās olimpiādes medalu izcīna Murmanskas apgalabalā (19. — 22. martā), kuru lauvu tiesa (lai cik tas divaini neliktos) atrodama mūsu motoslēpotāju kolekcijās.

Nobeigumā jāpiebilst, ka šai sezonai ir viena īpatnība. Protī — izdevniecības «Avots» sagatavotās pasaule pirmās grāmatas par skijoringu iznākšara 5 000 eksemplāru lielā metierā.

A. BRIEDIS.
republikas skijoringa komitejas priekšsēdētāja vietnieks

Kad izgudrotas slēpes?

Uz šo jautājumu neviens nespēj precīzi atbildēt. Un tomēr? Uzsaka, ka tās radušās Azijas teritorijā 3 000 līdz 4 000 gadu pirms mūsu ēras. No turienes tās izplatījušās Ziemeļamerikā un Skandināvijā. Daudzās valodās slēpju nosaukums simboliski norādīja vārdam «skidu», kas nozīmē — pagale. Senākā zīme par slēpēm ir zīmējums uz klintīm Norvēģijā — tā autors dzīvojis apmēram 2 000 gadu pirms mūsu ēras.

Attālajām slēpēm ir uzziekti prieķsgali un pakalpgali, bēc formas tās atgādināja eskimosu kajaku. Slēpes izmantoja mednieki, karavīri, pastnieki, tomēr tās ilgi palika primitīvas — četrstūrainas, trīs metrus garas. Tikai pēc 1520. gada, kad vēlākais Zviedrijas karalis Gustavs Vaza pirmoreiz sarīkoja «bēšanu un keršanu ar divām slēpēm pie kālām». Slēpes kļuva «sportiskas». Sevišķu populāritātē tās lejuvā pēc tam, kad 1888. gadā norvēģu polārpētnieks F. Nansen pārslēpoja Grenlandi. Tomēr kālnošu slēpes nebija ārtas. un 1895. gadā austrietiis M. Zdarskis izgudroja kālnu slēpes — tsākās, ar stiprinājumiem, kas pēc slēpelī visu pēdu. Kā redzam, šodien tāk populārajam kālnu slēpošanas sportam vēl nav pat simt gadu...

I. KOCENS

Redaktors V. PETROVS

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļi, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vletnieks, sekretārs — 22154, partijas dzīves, skolu dzīves un vēstulu nodalas — 21996, padomju celtniecības nodala — 22203, agrorūpniecīskā kompleksa nodala — 21769, rūpniecības un celtniecības, kultūras un sporta nodalas — 21759, fotokorespondents — 21985, grāmatvedība, uzzīnas par studinājumiem — 22305.

Sludinājumi Līdzjūtības

RAJONA SADZIVES PAKALPOJUMU KOMBINĀTS

no 1987. gada 1. janvāra pieņem mēbeles pēc individuāliem pieteikumiem: Līvānu salonā — katru ceturtdienu no plkst. 15.00 līdz 17.00; Preiļu salonā — katru otrdienu no plkst. 17.00 līdz 19.00.

Pieteikumus cehā nepieņem.

Administrācija

1987. gada 16. janvāri plkst. 18.30 un 21.00 Preiļu kultūras namā notiks

GRUPAS «JUMPRAVA» KONCERTS.

Notiek biļešu iepriekšpārdošana. Pieņem kolektīvus pieteikumus.

RAJONA FINANSU NODĀLA

dara zināmu, ka ar izpildkomitejas lēmumu no 1987. gada 1. janvāra tiek atbrīvoti no ēku un zemes nodokļa maksājumiem visi garāžu celtniecības kooperatīvi Preiļu un Līvānu pilsētās un no transportlīdzekļu īpašnieku nodokļa — visi rajonā dzīvojošie pilsoni par personīgā īpašumā piederošajiem visu marku motocikliem un motorlaivām.

Garu mūžu nodzīvoji, Daudz darbiņu padarīji, Lai nu viegli zemes māte Pārkāj smilšu paladzinu.

(T. dz.)

Rokām, kuras vienmēr prata Tik daudz veikt un padarit, Atpūtu lauj vēlēt viņam, Lauj tām paldies pasacit.

(I. Sīrbārdis)

Izsakām dzīļu līdzjūtību Emīlijai Verzel sakārā ar MATES nāvi.

Mājas kājinīni
Izsakām visdzīļāko līdzjūtību Emīlijai Verzel, sīmo MAMINU uz mūža dusu izvadot.

Preiļu pilsētas izpildkomitejas partijas pirmorganizācija

Tavas rokas garos mūža gados Bija visur, darba rīts kur sauc, Sīrds kā saule mācējusi atdot Dīzei siltuma un gaismas

daudz.

(M. Kempe)
Kolhoza «Sarkanā ausma» valde, partijas birojs un arodkomiteja izsaka dzīļu līdzjūtību Nopelnīem bagātā kolhoznieka, partijas veterāna PETERA LEIKUCA piedīgajiem, viņu izvadot uz kapu kalniņu.

Garu mūžu nodzīvoji, Daudz darbiņu padarīji, Lai nu viegli zemes māte Pārkāj smilšu paladzinu.

(T. dz.)
Izsakām dzīļu līdzjūtību piedīgajiem, BOGOMILU MIZOVSKU izvadot uz smiltāju.

Kolhoza «Dzintars» kolektīvs Sastingst aizdomāta domā, sastingst nedarīti darbi, ...klusums staīga.

(A. Grigulis)
Izsakām dzīļu līdzjūtību Pau-llai Bojarei sakārā ar BRĀLA tragisko nāvi.

Rudzētu internātpalīgskolas kolektīvs

Nu pienācis ir brīdis, ar dievas kad sakām, Kur taka pēdējā uz kapu kalnu iet.

(J. Osmanis)

Izsakām patiesu līdzjūtību Stanislavam Gavaram sakārā ar MATES nāvi.

Sabiedriskās, ēdināšanas uzņēmumu apvienības kolektīvs

Manis dēļ, māmulīna, Neaud baltu villainišu, Apsegšos kalniņā Ar zaļo velēniņu.

(T. dz.)
Skumju brīdi esam kopā ar Valentīnu Rudzāti, izvadot MEITINU uz smiltāju.

Līvānu stikla fabrikas kolektīvs

...Mūžigi dzīvo tavs paveiktais darbs.

(A. Auziņš)

Izsakām līdzjūtību Onckulu ģimenei, MATI un VECMAMI-NU pavadot pēdējā gaitā.

Kaimini

Sāp sīrds, no tēva šķiroties, Kad vina taka smilšu kainā iet.

(J. Rūsiņš)

Skumstam kopā ar Oļegu Leo-noviču, TEVU uz smiltāju izvadot.

Preiļu SCO kolektīvs

Tēva izstāgātās takas Pretim saulei vedis mūs.

Un no tēva rāktās akas Spēks un veldze dzīvei būs.

(Z. Purvs)

Lielajās bēdās esam kopā ar Irēnu un Osvaldu, no TEVA uz mūžu atvadoties.

Mājas kaimini

Sobrid daudz vairs nevajaga, Tikai dažas zemes pēdas, Sīvagu, zaļu egļu zaru.

Ar ko apsegt smagās bēdas.

(A. Strautīns)

Skumju brīdi esam kopā ar Sofiju Vjaksi, TEVU uz smilšu kalnu izvadot.

Darba biedri